

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa B. Z.

przeciwko G. S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 maja 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 17 kwietnia 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odrzuca skargę kasacyjną,

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 17 kwietnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w O. z 6 listopada 2018 r. zasądając na rzecz powoda dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie oraz oddalił apelację pozwanego, nadto rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego stosownie do jego wyników.

Skargę kasacyjną od tego wyroku wniosło w dniu 22 lipca 2019 r. pozwane Towarzystwo reprezentowane przez adwokata. Z uwagi na fakt, że do skargi kasacyjnej nie załączono pełnomocnictwa, a pełnomocnictwo poprzednio udzielone podpisującemu skargę adwokatowi upoważniało wyłącznie do występowania przed sądami powszechnymi i administracyjnymi (k. 76), Sąd Apelacyjny

wezwał pełnomocnika do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej poprzez przedłożenie pełnomocnictwa obejmującego umocowanie do działania przed Sądem Najwyższym. W odpowiedzi pełnomocnik przedłożył datowane na 8 sierpnia 2019 r. pełnomocnictwo do samodzielnego reprezentowania pozwanego w sprawie wniesienia skargi kasacyjnej od zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z przedstawionych powyżej okoliczności wynika, że w dniu wniesienia skargi kasacyjnej, jak również w dniu, w którym upływał termin do jej wniesienia, tj. 22 lipca 2019 r., pełnomocnik pozwanego nie był umocowany do wniesienia skargi, a odpowiednie umocowanie zostało udzielone dopiero 8 sierpnia 2019 r. Oznacza to, że skarga kasacyjna podlega odrzuceniu jako sporządzona przez osobę nieuprawnioną (por. post. SN z 27 listopada 2009 r., II CSK 399/09; z 16 kwietnia 2014 r., II CSK 587/13; z 28 sierpnia 2019 r., III CSK 61/19).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. Kwota zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu radcy prawnego wynikającemu z § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

aj